

Fremgangsmaade, som det ærede Medlem antydede, nemlig at lade en underordnet Embedsmand udføre de Forretninger, som vare nødvendige for, at Sagen kunde føres til dette Punkt; men da det var min Overbevisning, at man har gjort sig en feil Forestilling om, med hvilken Hast den Slags Sager kunne drives frem, og at det ikke kunde føre til Andet end til, at man i heldigste Fald til næste Aar kunde forelægge et saadant Forslag, saa har jeg ikke troet det nyttigt at lade en ny Mand træde ind for at overtage Ledelsen af en Undersøgelse, som dog har en temmelig vanskelig Karakter, og som bedst og paalideligt kan føres af den Mand, der hidtil har beffæstiget sig med disse Anliggender. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Sage) nævnte et Andragende, som laa ham og den paa-gjældende Egn særlig paa Hjerle, nemlig det Spørgsmaal, om der var Udsigt til, at der vilde blive anlagt en Bane fra Gilleleie til Græsted. Jeg vil ganske fort sige, at jeg tror, at dette naturligtvis engang vil ske, men at der jo nu fuldstændig mangler alle Forarbejder til denne Sag. Denne Sag er bleven mig forebragt gennem en Deputation fra denne Egn; men det viste sig, at de nødvendige Forarbejder og Overenskomster imellem de forskjellige Parter, som maatte optræde her, slet ikke vare tilstede. Under disse Omstændigheder kunde der derfor ikke være Tale om at fremkomme med denne Sag, ligesom i det Hele taget vil ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt og paa hvilken Maade Jernbanebygningen i Sjælland fremdeles skal udvikles, afhænge noget af Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om de sjællandske Jernbaner komme ind under Staten. Hvis der for Dieblisset skulde være Tale om Udførelsen af en saadan Bane, saa synes det imidlertid klart, at Udførelsen maatte ske ganske ved de samme Kræfter — ogsaa de samme materielle Kræfter —, som have virket her, at altsaa Egnen maatte tage sin Del af Arbeidet, og at ogsaa det sjællandske Jernbaneselskab maatte tage sin Del. Dette gjør imidlertid, at der er Vanskeligheder tilstede, som for Dieblisset ikke kunne overvindes; men at saadan en Bane engang vil blive stiftet tilveie, derom tvivler jeg ikke, fordi det forekommer mig naturligt, at, naar en Jernbane kan komme i Forbindelse med en Eghavn ved, at der anlægges en ny Banestrekning af kun $\frac{3}{4}$ Mils Længde, saa er der al mulig Grund til at vente, at et saadant Baneanlæg engang vil blive udført, saa meget mere som en Bane til Gilleleie jo har stor Betydning ogsaa for Nordsjællands Fiskere. — Med Henhyn til Forslaget om Oprettelse af en Diligenceforbindelse mellem Nørre Alslev og Stubbe-tjøbing, da skal jeg sige, at dette Forslag har overrasket mig lidt paa et Tidspunkt, der er saa temmelig nær ved Finantslovens 2den Behandling. Jeg hører jo nu, at det er en Sag af

paatrængende Nødvendighed; men jeg kan dog ikke tilbageholde min Forundring over, at man ikke tidligere har opdaget, at denne Sag var af en saa paatrængende Nødvendighed, saa meget mere, som jeg ellers ikke har havt Leilighed til at erfare, at man derovre er saa særdeles bekfædet i sine Forbringer. Jeg kan derfor ikke negte, at det overraskede mig, da jeg saae et saadant Forslag fremkomme, og at det har overrasket mig, at det nu er blevet fremstillet som værende af en paatrængende Nødvendighed. Jeg beklager, at jeg nu maa staa her aldeles ukjendt med Forholdene derovre. Jeg kjenner ikke de specielle lokale Forbindelser paa Lolland-Falster, og det har været mig umuligt i en saadan Fart at faae den Underretning, som vilde være nødvendig, for at jeg her med fuld Sikkerhed kunde udtale mig derom. Jeg tror ikke engang, at en saadan Underretning vilde kunne faas i Generaldirektoratet. Det er en feil Bei at gaa, naar man ønsker en saadan Forbindelse tilveiebragt. Jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at der er mangfoldige andre Steder, hvor det er muligt, at man har samme Ønsker om Forbedring i Befordringsmidlerne. Skulde de tilveiebringes ved Vædringsforslag paa Finantsloven, saa tror jeg, det maa indrømmes af Alle, at det maa i høi Grad forøge de temmelig betydelige Arbejder, man har paataget sig. Den regelmæssige Maade at lade saadanne Ønsker fremkomme paa, og som giver Anledning til en virkelig Bedømmelse fra de forskjellige Sider, er ved et Andragende til Indenrigsministeriet, hvori man paafører Nyttens og Hensigtsmæssigheden af en saadan Foranstaltning; hvis dens Nødvendighed er uinefaldende, hvis den er paatrængende nødvendig, saa vil Postbemyndelsen tage Sagen i sin Haand, og der vil da til næste Finantsaar blive stillet Forslag af Indenrigsministeren om en Diligenceforbindelse af den Natur, som det ærede Medlem har foreslaet. Det er den Bei, man maa gaa for at gennemføre en saadan Sag. Men umiddelbart før 2den Behandling at komme med et Forslag, som ikke er bilagt med noget andet Bevis for dets Nødvendighed, end hvad ærede Medlemmer selv tro — med fuld god Føie — at kunne fremkomme med — samme Nødvendighed maa jo forøvrigt have været tilstede i mange Aar, hvilket taler imod, at det er saa paatrængende nødvendigt, at det ikke kan udsættes til senere — er en uheldig Maade at behandle slige Sager paa. Jeg maa derfor støtte den Opfattelse, at det er rigtigst at forfaste dette Forslag; det vil saa kunne fremkomme ad naturlig Bei, og vil saa blive underøgt saaledes, at Resultatet kan foreligge til næste Samling. — Det ærede Medlem for Nal-borg Amts 1ste Valgkreds (Suel) stillede et bestemt Spørgsmaal til min Besvarelse. Jeg skal kun sige det ærede Medlem, at, hvis det ærede Medlem havde været tilstede, da jeg iforgaars havde Ordet,